

ὁμολογεῖν τὴν ἀβελτερίαν καὶ τὴν ἀμαθίαν. καὶ μὴν τὰ γε E
 Βίωνος καὶ Πύρρωνος οὐ προκοπῆς ἄν τις ἀλλὰ μείζονος □
 ἕξεως σημεῖα θεῖτο καὶ τελειοτέρας. ὁ μὲν γὰρ ἠέλιου τοὺς
 συνήθεις οἴεσθαι προκόπτειν ὅταν τῶν λοιδορούντων οὕτως
 ἀκούωσιν ὡς λεγόντων 5

‘ὦ ξέν’, ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ’ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, (ζ 187) □

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοί νύ τοι ὄλβια δοῖεν’. (ω 402)

Πύρρωνα δέ φασι πλέοντα καὶ κινδυνεύοντα χειμῶνι δελ-
 φάκιόν τι δεῖξαι χρώμενον ἀσμένως κριθαῖς παρακεχυμέναις
 καὶ εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἐταίρους ὅτι τοιαύτην ἀπάθειαν παρα- F
 σκευαστέον ἐκ λόγου καὶ φιλοσοφίας τὸν ὑπὸ τῶν προστυγ- 11
 χανόντων διαταράττεσθαι μὴ βουλόμενον.

12. Ὅρα δὴ καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος ὁποῖόν ἐστιν. ἠέλιου γὰρ
 ἀπὸ τῶν ὀνείρων ἕκαστον ἑαυτοῦ συναισθάνεσθαι προκόπτον-
 τος, εἰ μήτε ἠττώμενον αἰσχροῦ τινος ἑαυτὸν μήτε τι προσ- 15
 ιέμενον ἢ πράττοντα τῶν δεινῶν καὶ ἀδίκων ὄρα κατὰ τοὺς
 ὕπνους, ἀλλ’ οἷον ἐν βυθῶ γαλήνης ἀκλύστου καταφανεῖ
 διαλάμπει τῆς ψυχῆς τὸ φανταστικὸν καὶ παθητικὸν ὑπὸ τοῦ
 λόγου διακεχυμένον. | τοῦτο δὲ Πλάτων, ὡς ἔοικε, συνιδῶν 88
 πρότερος ἐξεμόρφωσε καὶ διετύπωσε τῆς φύσει τυραννικῆς 20
 ψυχῆς οἷα κατὰ τοὺς ὕπνους ὄρα τὸ φανταστικὸν καὶ ἄλογον,
 μητρὶ τ’ ἐπιχειροῦν μίγνυσθαι καὶ πρὸς βρώσεις ὀρμῶν παν-
 τοδαπὰς, παρανομοῦν καὶ χρώμενον ἑαυτοῦ ταῖς ἐπιθυμίαις
 οἷον λελυμέναις, ἅς μεθ’ ἡμέραν ὁ νόμος αἰσχύνη καὶ φόβῳ
 καθεῖργνυσιν. ὥσπερ οὖν τὰ πεπαιδευμένα καλῶς τῶν ὑπο- 25
 ζυγίων, οὐδ’ ἂν ἀφῆ τὰς ἡνίας ὁ ἄρχων, ἐπιχειρεῖ παρατρέ-